

אם שמעו עד ושמתם ס' ע"ב תיבות וסימנם ונתתי עשב ע"ב ש' ויכוין בשם ע"ב ויכוין לעשות גופו ופתי זרועותיו מרכבה אל השם הזה ומן ושמתם עד על הארץ יש' תיבות כמנין אדמ"ה וסימנם על האדמה וה"ם ה' ש"ב. ויכוין לעשות בטנו ומעיו מרכבה אל החמשים הנו' ובפרשת לויית יש' ע"ב תיבות ויכוין לעשות שני שוקיו ואות ברית קדש מרכבה אל סם בן ע"ב זה וטודע שאם אדם חוטא לפעמים ח"ו בהשחתת זרעו לבטלה במזיד או באונס ומאותם הטיפות נבראים מזיקים ושידן ורוחין הקיים שעל המטה נעשית חרב והורגת אותם שעל מלאות מיני שדים ומזיקין אלו ארז"ל על פסוק וחרב פיפיות בידם שפי' ק"ש שפי' הורג שייעור גדול מהם כמ"ש בזהר על פסוק לא ישכב עד יאכל ערף ולכן לריך שיכוין האדם כי בק"ש יש רמ"ה תיבות כנו' שהם מ"ב וע"ב ון' וע"ב ולכן אחר שתשלים הק"ש תחזור לומר פ"א ס' אלהיכם אחת כמו שעושה הש"ל וע"כ יושלמו כל הרמ"ח תיבות וכשאוהב פסוק שמע ישראל יכוין כי יש בו ששה תיבות אחרות וכן הכל רומ"ה א' ויכוין שהרומ"ח הזה הוא רי"ו ולי"ב פירוש כי ג"פ ע"ב שיש בני היות ע"ב ס"ג מ"ה הם רי"ו והל"ב הם ל"ב נתיבו' חכמה והם ששה שמות אלהים שיש במוח דו"ח בקטנותו ג' מן אבא וג' דאימא ויש בכל א' מהם שלשה מלווי' באות ה' שבהם וסימנם יהי'א שמהי רבא כניל בסוד הקדיש והם יודי"ן והי"ן אלפין והנה יהי"א בני' י"ו והס י"ו בני' אלהים דמלך אבא, וי"ו בני' אלהים דמלך אימא כפי' ל"ב נתיבות מוחין דקטנות וזהו סוד הרומ"ח להרוג בו המזיקין הנו' ג' :

מקור 1 **דרושי נבאר**

פסוק בידך אפקיד רוחי כו' באר היטב ממכה כוונת והוא כי לריך שתכוין אל מה שהדעתך פעמים רבות ענין השני ידים דאימא עלאה אשר יש בהם חמשה אלבעות בכל יד והם נעשו כלי אל המלכו' להיות להם כסוכים ענין המ"ן ואלו הם ה' אותיות כפולו' דמנלפין' ואלו נמשכים לה משם כו"ב הנמשך מן שם אהיה שבגינה שעולה בני' ליד כמנין ידך כמבואר באורך בברכת אתה גבור וע"כ ותכוין במלת בידך אל שם כו"ב הנו' העולה גי' ירך והנס ע"י השם הזה נעשית הנוקבא באר וכלי דמ"ן הגרמז ברית בידך אפקיד רוחי ותכוין להעלות שם נשמתך בסוד מ"ן כדי שתקבל אחר כך המלטות מבעלה מ"ד ותחמלא מהם ואז תהיה נקרא באר כנודע. ואח"ך תכוין כי גם בס"ת של צידך גרמוזו אותיות ידך למפרע והיא סוד היד השמאלית של הבינה העלוונה כנו'. ולכן היא למפרע כנודע בסוד ויסע ויבא י"ט ודי למבין ולכן באה גם כן בס' סולא ברית ותכוין שאלו הב' ידים הם מתחברות יד ימנית ע"ב יד שמאלית ונעשות כדמיון בית קיבול לקבל בתוכן המ"ן ותכוין להעלו' שם בתוך צי' ידים אלו את נפשך כפקדון בסוד מ"ן וטעם אומר אפקיד רוחי ולא נפשי או נשמתו הוא לפי שהרוחין הם מו"ח"א הנק' רוח כנודע ולכן אלו הפקיד לה בסוד מ"ן כמני' הרומחן שלנו לפי שהיא לריכה אליהם כדי להזדווג ע"י כו"א והנה נתבאר כי בידך הראשונה תכוין לשם כו"ב. ובידך הב' תכוין אל ד"ל אותיות שיש במילוי המילוי של שם אדני והם כמנין ידך שבס"ת ור"ת פדית אותי יהוה תכוין כי הוא שם קדוש מע"ב שמות דו"ס"ע ויב"א וייט וכו' פא"י ד' ובשם ההויה שבפסוק זה תכוין כי היא מנוקדת שבה בגול בכל אות ואות ויחשוב ויכוין בהויה זו המנוקדת כך עד שיסתקע בשינה מתוך מחשבה זו. גם יכוין למסור נפשו כשאוהב פדית אותי יהוה יכוין שהיא הויה דב"ד דההי"ן:

ודע כי מורי ז"ל לילה א' איל כוונה א' בפסוק זה והענין תלוי אס נכוין פקדון רוחינו בידך דרחל או ביסוד דלאה הגדות וביאורים: א) עיין ת"ח דף קנ"ג פ"ב וז"ל כתב הרב ז"ל בדרוש פ' של ק"ש שעל המטה כי קב"ש יש רמ"ה תיבות ואחר ששלים הק"ש יחזור לומר פ"א ד' אלקיכם אחת כמו שעושה הש"ל וע"כ יושלמו לרמ"ח וכשיתאר פסוק שמע ישראל יכוין כי יש בו ששה תיבות אחרים ס"ה רומח עכ"ל הכונה כי יש רמ"ה תיבות עם פסוק שמע. וברוך שם, אלא כדי להשלים רומ"ח יכוין כי יש עוד א' תיבות בפסוק שמע ישראל דהיינו שיכוין שיש קול ודיבור ששה תיבות בקול וששה תיבות כדבור והם י"ב תיבות וע"י יושלמו לרומ"ח: ב) אמר שמואל הדרוש הזה כך מ"כ ולא נעלם מעיני כל יודע כי בודאי נשלו בו טעמות והנה בתחילת השבוע הרמ"ה אותיות ענין תראה כי אינם רל"ו אותיות ששה מ"ב וע"כ ון' וע"כ ועם א' אותיות של פ' שמע ישראל הם רמ"ב ועם ג' תיבות נביפל הש"ל יעלה רמ"ה ועדיין הכריז ג' האמנם כוונתו' הק"ש של שחרית בדרוש ענין ס' הרמ"ח תיבין נתבאר הענין וע"כ. ושוד מ"ש נעשה רומ"ח מלך כו"א נראה שהוא סימן אל מ"ש שם כי בהגפרק ששה שמות אלהים דקטנות עם הרמ"ח אחרים הנו' ישלמו למנין רומ"ח ואינו כמו שאמר שם עם ששה תיבות של שמע ישראל כי הם לגיפייכו אלטרך כאתור ואי הישר חילי מונה ששה אותיות של כשכמל"ו [כונה סוף פ' אחרי כתב כהדיא עם כשכמל"ו. ש"ש] שם יוהר מפורשות. עוד השלשה החסרים למנין רמ"ח נתבאר של ששה נה"י דאימא ועוד כי כפי' לויית אין זה אלא ס"ח אותיות וכדיחומם טעל ה' אלהיכם אחת אז היו ע"כ הלא ענין תראה נדק כי כל הדרושים האלו של התשכ"ן הנו' לריכס תיקון סופר ואין בידי כח לשלוח יד בהם. עיין כנה"ש דף כ"ח ובדפים ויילח דף ל' א' סימן נ"ה כשאלות להנתי מערב שנתקן ג"כ בוו וכוחזים שהרש"י נתעורר כזה ולא הרווח למאונטי מכתרה של מרים כו': ג) פעה"ס סוף פ"ו עק"ש שפי' וקלת מזה כפי"א: ד) א"ש גרמו זה השם ג"כ בר"ת פקדת את ידך. גם תכוין כי ג' אותיות פא"י הם בני' הויה אדני: ה) א"ש ק"ל כי בשער הקדמות בפרק ערכי הכיונים כמלת באר כתב הישר זה ועיין מ"ש החו"ח דקי"ג ע"א:

ואמר לי מורי ז"ל כי בכל שאר הלילות יותר טוב שלא לכוין אלא בכוונה הנ"ל אשר היא מיוסדת על הויתו מפקידים רוחינו ביסוד דרחל בסוד מ"ן אכל כלילה א' א"ל כי כפי אותה שעה ראה בחכמתו שהיית לריך להפקיד רוחי ביסוד דלאה זלפ"ו לריך לכוין פסוק זה באופן אחר כמו שיתבאר עתה אבל תמיד בשאר לילות יותר טוב הוא לכוין ביסוד דרחל בכונה הנ"ל. וזה ענין כונה זו הנה נמ"ל שבתיבת בידך נו' פעם אחת ידך. ובס"ת בידך אפקיד רוחו פעם שנית ידך הרי הם צ' ידות ולריך לכוין כי יד הא' הוא שם אהיה לפי שלאה הוא עלמא עלאה הנקרא אהיה ותכוין כי אותיות הקודמות לשם אהיה הוא אדמ"ד ואותיו' שלאחריו הם כו"ב' כמנין ידך והנה אדמ"ד וכו"ב גי' ב"ן שהם בחי' שם ב"ן של מ"ן שביסוד של לאה ואח"ך תכוין בר"ת בידך אפקיד רוחי בא"ר והיא בחי' שם ב"ן הנו' שהוא אדמ"ד וכו"ב ו"ס והיא בחי' במילוי הדין העולה קב"א. והנה ב"ן אקב"א גי' בא"ר ו"ס הבאר העליון דלאה וכבר ביארנו כי הבאר התחתון דרחל היא חיבור הויה ואלסים הויה ואדני והרי הם שתי בארות ועוד יש באר שלישי למעלה ביסוד אימא עלאה ואין כאן מקום ביאורו. וזכור ענין אלו הבאר' הגפרד' שיש בכל בחי' בפני עצמה לא ראי זה כראי זה ה: ג) כלילה הזאת א"ל שכוין כוונה א' בק"ש והיא בענין שמל"ט צ"פ שם בק"ש וב"פ ע"ד והם שני אותיות הראשונות של שמע ישראל הרי שם א' גם א' ראשונה דק"ש היא ש' ואות אחרונה דק"ש היא מ' של אהיה א' אלהיכם הרי שם שני. וכן ע"ד ראשון דשמע הוא ע' דשמע וד' דאחד הרי עד ראשון מאותיות גדולו. ע"ד שני הם שני אותיות אחרונות דברוך שם ב' הרי ע"ד שני. והנה בענין הדרוש הזה ביאר לי כונה גדולה ועלמה ושכחתים: ודע כי א"ל מו"ל כי מי שיש לו כח השגה לדעת שכבר השלים נפשו והנה נתבאר בשער ח' שער התכנס רוחו בו אלא דיו שיתקן הנפש הגלגולים כי א"ל לו לאדם שתכנס רוחו בו אלא דיו שיתקן הנפש תחילה כנו' פי' משפטים זכה יותר ויבין ליה רוחא כו' לפי שהנפש היא מתוקנת ואך תעשה מרכבה ולבוש אל רוחו שעדין לא נכנס או להתקן והוא מורכב מפור' ולכן בהכרח הוא שתחיל' נפשו המסוקי בתכלית השלמות והסתלקו' הזה הוא כאשר האדם שוכב על מטתו כלילה ומסקיד נפשו בידו ית' אז נפשו נשאר' למעלה בבאר מ"ן דמלכו' וכאשר הוא נישור אח"ך בשחר אז אחר ח"ל נכנס רוחו אשר לא נכנס ונתקן עיינין כי א"ל לו לנכנס יחד עם הנפש כל זמן שלא נתקנת היא ואף לא אחר שנתקנה היא ולא הוא ולכן האדם שהוא הנה הוא הולך ומשלים ומתקן את רוחו לגמרי ואחר כך תוכל לחזור נפשו בו באיזה לילה ע"ד הנו' ותעשה מרכבה אל רוחו כי כבר שניהם מתוקנים ו"ס פסוק נפשי אופיך כלילה ב' פי' נפשי כי כאשר נשלמה לגמרי עד שתוכל לעלות ולהתדבק בו ית' הנה אז אופיך כלילה כי אז ע"כ שנית הלילה משתוקקת הנפש אליו ית' ועולה אליו בסוד מ"ן הנרכיבת לערך זוג עליון וכו'ן שהיא עולה באותה התאורה והתשוקה לכן נשאר' למעלה ואינה חוזרת ובבא השחר אשר אני מתעורר אז אשחרך עם רוחי בקרבי ע"ד הנו"ל ואל תחמה ממלת אף כי הטובה לומר כי זכה אל הרוח אבל לא בשיתוף עם הנפש ממש וזהו אף רוחי כו' ולרמוז אל כל הנו' לכן נרמז בר"ת כלילה אף רוחי מלת באר לרמוז אל מה שביארנו שעולה הנפש אל הבאר העליון ונשאר' שם. והנה האדם שהשיג בעלמו שהשלים חלק הנפש בכל פרטי' וכבר הרוח מתחיל לבא בו לפרקים כמו בסוד תוספת שבת כנודע אללינו לריך שיאמר פסוק זה של נפשי אופיך כו' עם הכוונה הנו' וזכה אל רוחו ואם לא יעשה כן אפשר שבין שנפשו נשלמה

שכלמה ואין בו כח להמשך רוחו א"כ הרי עומד בטהרה לבטלה ואולי ח"ו יסתלק מן העולם בלא זמנו וז"ל ימותו ולא בחכמה כי בסיבת שאין בו חכמה ע"ד הנזכר אפשר שימשך להם המיתה ואעפ"י שאומר פסוק בידך אפקיד רוחי כו' זה הוא בחי' הנשמות העולות דרך פקדון לבד ויעלו וירדו למקומ' אבל פסוק של נפשי אופיך כו' הוא מועיל לענין הגו' וזכרהו :

גם א"ל מו"ל בענין הגו' שמי שידע בעלמו שהשלים חלק נפשו כגו' לריך שיכיון אלו הכונות בכל לילה כמשי"ת ואלו הם הגה אחר שאמר חפ"י אלא בכח כו' שבו נרמז שם בן מ"ב די"י כנ"ל אשר ע"י העליו את נפשיו מן העשיה אל הי"ו ע"י שם זה של מ"ב שבי"ו הגה אחר"כ עוד תכיון בשם אהיה אשר אהיה שהוא שם מ"ב שבצרי"ח כנ"ל כי ב"פ אהיה בגי' מ"ב ותכיון שע"י שם מ"ב זה דבריה' אתה מעלה בחי' רוחך מן היצירה אל הכרי'. ודע כי יש שם מ"ב אחר בצרי"ח והוא עליון וגבוה מן המ"ב הגו' והוא שם אהיה יה"ו ומ"ב הראשון הוא תחת זה המ"ב אבל שניהם הם בצרי"ח ולכן טוב לטוין בשניהם. אחר"כ בידך אפקיד רוחי כו' תכיון כי ר"ת הוא בחר והוא חיבור שמה שלים של יהוה ואלהים וחיבור שמה שלים של הויה ואדני וכולם בגי' בחר גם תכיון כי אלהים הוא בגימטרי' אהיה אדני :

ובזה תבין למה חיבור הויה אלהים נקרא שמה שלים יותר משם הויה אדני כגו' בפ' ויקהל והעטם הוא כי בו נכלל גי'שם אהיה ה' גם תכיון כי הויה ואלהים בגימט' יב"ק ובחיבות יתכן אל אמת תכיון כונות אלו יהוה הוא כוה י' יהוה יהוה ר"ת ותכיון בדי' אותיות אחרונות שהם ממולא' בהי"ן והם בגימטרי' ב"ן גם תכיון כי י' באל"י י"ה בצרי"ח יהוה ב"ו יהוה בעש"י ולכן הוא במילוי הויה כגו' ובמלת א"ל תכיון אל הויה דס"ג שיש בה תלת יודין ואלף שעולים א"ל כעודע. ובמלת אמת תכיון אל שם אהיה פעמים אהיה שעולים בגימט' אמת ותשבון זה נק' תשבון המרובע. וזה הפסוק יהיה סיוס כל דברך ותישן מתוך טוהת אלו ומחשבה זו :

עוד יכיון ברי"ת בידך אפקיד רוח ר"ת בא"ר כנ"ל והם חיבור הויה אלהים יהיה אדני שיהיו משולבים כזה יאהדונה"י אילהיהם והכו"ל היא להעלות נפשותינו מצור זה אל בחר מים מים טובעים ע"י היחוד הזה הגו'. גם פדית אותי יהוה ר"ת פא"י שם אחד משמות ע"ב כנ"ל. והוא חיבור יהוה ואדני ויכיון בחיבות אלו שהשי"ת פודה אותי ר"ל אות י' של ברי"ת קדש שלי שנמסר אל החינוכים ב"מ ע"י השחתה' ורעו לבטלה והקב"ה יפדהו ויקחהו מידם בכח שם יהוה הגו' בזה הפסוק עלמו שהוא יהוה א"ל אמ"ת וליך שיכיון בטהוה זו שיש בה ג' יוד' של רי"ו באופן זה תמלה אותיו י"ה הם יוד רי"ו כוה י"ה. אחר"כ תלרף אותיו רי"ו והם יוד רי"ו כוה ה"ו. ואחר"כ תלרף אותיו ו"ה והם יוד רי"ו כוה ו"ה. והרי הם ג"פ רי"ו ותכיון כי כל רי"ו מאלו ה"ם שם א"ל כי א"ל פשוט ומלא הוא בגי' רי"ו והנה ג"פ א"ל הוא מן ופשוט ומלא הוא רי"ו ורי"ו הוא בגי' יראה וכל הכונות הגו' נרמזו יחד בפ' מגן אס יראה ורומח במ' אלף בישר'. מגן הוא ג"פ א"ל יראה הוא אותיו רי"ו ורומח שבק"ש הנ"ל והכוונה שבכח טוהת אלו נלחם האדם עם המזיקין והורג אותם כמבואר אללנו במקומו בפ' זה באומרו אז לחם שערים כו' אז ירדו לשערים עם ה' כו' ועיין בש' רוב"ק כי הוא מדבר על בחי' המזיקין הגו' (ג) ובחיבת א"ל תכיון אל שם י"א הו"ל מהויה דס"ג. ובחיבת אמת תכיון אל אהיה פעמים אהיה שהוא בגי' אמת בסוד טולו זרע אמת כמבו' אללנו. אחר"כ האמר אתה תקום תרחם ליון ובחי' תרחם תכיון אל ג"פ רי"ו שנחטבו' ביוד שם ההויה הגו' והיא יהוה אל אמת ושלשהם בגי' תרחם גם תכיון כי תרחם בגי' יהוה וזהו ובי' שמות מנפ"ן מנפ"ן והכולל ויכיון שאם נמסרו נר"ן שלו ביד הקל"י ע"י השחתה' ורעו לבטלה יסתלקו עתה משם ויחזרו ויתעלו אל הקדושה עם נפש האדם עלמו העולה עתה שם בסוד בידך אפקיד רוחי כו' אחר הכל תכיון אל שם אלוה ויש בו כמה טוהת. ראשונה תכיון ששם זה הוא מלבט הנשמה השומר אותה מיד החינוכים כמ"ש בסבא דמשפטים על פ' בכנודו בה ולכן בלילה אשר הנשמה עולה לריך להעלותה ע"י

הנהרות וביאורים: (א) אמר מנחם נלענ"ד להגיה אק"ק ואדני לכן חיבור הויה אלהים נקרא שמה שלים כי בו ניכלל כל הד' שמות הויה ואק"ק אדני אלקים כי הויה ואק"ק גי' אלקים ומובן. וז"ל הגר"א בסוף ספר ספרא דלגיטות שמה שלים. קורא בזהוה את שם הויה ואלקים והענין כי יש ג' יחודים הויה אלקים והנה אלקים גי' אק"ק אדני א"כ הויה אלקים כולל כל היחודים ע"י"ש: (ב) א"ש לפנ"ד שדרש לשפדים כמו לשפדים: (ג) א"ש אפשר שלזה רמז איוב במ"ש כימי אלוה ישמרני ע"כ: (ד) פנ"ת ס"ג משער חיקון מלות: (ה) נפנ"ת כתוב פניו ידיו: (ו) שיון דברי שלום די"ד ע"ד שאלה מ"ח ד"ה ופטה:

בכל לילה אחר אחר סדר אנא בכח יאמר פ' זה
אתה תקום תרחם ניי הוי"ה בליור ג"פ רי"ו יה הוה
(פיי ה' ראשונה בליור רו והנ' רי והג' רי')

כמס' **יאההויהה מצפץ מצפץ** ע"ה.

וירמיי או"א שבכח סגולת ב' שמוה הוי"ה ואהי"ה ושני מלפ"ץ
מלפ"ץ והכולל העולים כמס' תרח"ס שחשוב והרחס על הגפשו'
והרוחות והנשמות שנמסרו ביד הקל"י ע"י הולאה זרע לבטלה שילא
ממני ומכל עמך ישראל שלח במקום מליה ותחזירם אל הקדושה
ויעלו עם נפשי רוחי ונשמתי אל יסוד דנוק' קדישא דז"א להעלות
סס מ"ן.

ירמיי או"א שבכח סגולת אמירת פסוק בידך אפקיד רוחי וכו'
שאומר עם כללות כל הכחות שאכין בו ששלח אימא את
שתי ידיה יד ימין ע"ג יד שמאל אל יסוד דרחל להיות סס כלי דמ"ן
ובית קיבול למ"ד והיו למאורות ה' אותיות **מנצפך** הנמשכים
משס **בוכו** חילוף סס אהי"ה **אהיה** שבב' העולה כמס' **ידך**
בה' אלבעות יד ימין, וה' אותיות **מנצפך** השני הנמשך משס
בוכו העולה כמס' **ד"ר** אותיות דמלא דמלא דאדנ"י.

אלף רמד פא דלת רמד תיו נון ואו נון יוד ואו דלת
יהירו בה' אלבעות יד שמאל הרמזו בס"ת של בידך אפקיד רוחי.
והנני מפקיד נפשי ורוחי ונשמתי ביסוד זה דרחל בתוך שתי ידיים
האלו כדי לעורר מ"ן לרחל לקבל מ"ד ותעשה באר מים חיים מים
נובעים הרמזו בר"ת של בידך אפקיד רוחי **בא"ר** העולה כמספר

יאהלוהתים יאהרונהי

ירמיי או"א שבכח סגולה סס **פאי** היולא מר"ת פדית אותי
ה' העולה כמס' **יאהרונהי** שהפדה אותי דבריתי ברית
קדש מבין הקל"י בכח סגולת ג' שמות **אל אל אל** העולים
כמס' **מג"ן** היולאים מג"פ **רין** שיש בליור הוי"ה שבפ' הזה י
של הוי"ה עם **ה** ראשונה בליור **יה**, וה' ראשונה של הוי"ה עם ן
בצורת

בלורת דין וין של הוי"ה עם ה' אחרונה בלורת ויה שכל ני"ו עולה
כמס' אל פשוט ומלא **אל אלה למד העולים כמס' יראה**
ובסגולת הוי"ה שבפ' זה כל אות נקו' שב"א סגול' **יהוה**
יהיו למאורות י' באלילות י' בבריאה י'הו' בילירה, הוי"ה

אחרי"ח 6025

דהי"ן יוד הה וו הה בעשיה.

ובכן בכח סגולת **מגן ויראה ורומח** שכינותי בק"ש הוא
תהריג ותעקר ותשבר ותכלס את כל הנופים העמאים של
הקלי' שנבראו ע"י, אך פרדה תפרדה את כל הנשמות הקדושות שבחוכן
ותחזירם לקדושה כמשפט הראשון מנוקוה מכל רע ויחירו נא אלו
ג' יודי"ן ואלף דס"ג יוד ה' וואו ה' העולים כמס' **אל** והיו
למאורות א"ך שמות אהי"ה העולים כמספר **אמת**

אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה
אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה
אוצר החכמה
אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה

בידך יכוין להמשיך יד ימנית דאי' שהוא שם **בוכו** עם ה'
אלבשות שהם **מנצפך** ליסוד דנוק' דז"א.

אפקיד רוחי ס"ה ידך להמשיך יד שמאלית דאי' שהוא
שם **בוכו** עם ה' אלבשות שהם **מנצפך** ליסוד
דנוק' קדישא.

ושתי ידים האלו נמשכים זו ע"ג זו להיות לה כלי דמ"ן ביסוד דנוק'
קדישא ובידך השמאלית הוא יכוין שהוא גי' ד"ך אותיות
דאלכ"י.

אלף למד פא דלת למד תיו גון וואו גון יוד וואו דלת
בידך אפקיד רוחי כ"ה באר
והוא גי' **אילתהויהם אידהנויה**

פדיתה אותי **יהוה** יאהדונהו י ית יהו
אלי' ברי' ילירה
יוד הה וו הה עשיה

גם יכוין ביהו"ה זו לליור ג"פ רי"ו יהוה הוה כחמ"ג שמוח
אל פשוטים וצולאים **אל אל אל אל אלף למד אלה**
למד אלף למד גי' מגן. וכל רי"ו גי' יראה ועס
רומח שכיון בק"ש הרי מגן אס יראה ורומח, וכחמס
יכוין להלחם עת הקלי' ולהרוג אותם ולהוליא מידם ניולוי הקדושה,
ולפרות איה י דבריה קדש בכח שס **פאי גי' יאהדונהי**
שכמס' ר"מ **פרית אותי יהוה**

יוד ההוה הוה. עתה יכוין למסור נפשו ולכוין בשס ב"ן
אל יוד הי ואו הי ואל ג' יודי"ן ואל"ף דס"ג
אמת גי' כ"א פעמים אהי"ה כנ"ל.
אח"כ יאמר פ' ב' דאנא בכח בנקו' אלו
קרע שטן ויכוין בשס זה קורע כח השטן שלא יביאנו לידי קרי:

אח"כ יאמר סוד אלוה

אלוה ירמ"י או"א שתפרוס כנפיך על נר"ן בעלותם להראות
אה פניך להעלותם ולהסתירם ולהעלימם מן החילונים
בשמך הקדוש שס **אלוה** העולה כמס' מ"ב אותיות דפשוט ומלא
שכקפתא דז"א ותעלה
ומלא דמלא דמ"ה

אוצר החכמה

יהוה

יוד הא ואו הא
יוד ואו דלת הא אלף
ואו אלף ואו הא אדף
שכמס אהי"ה דיודי"ן
אלף הי יוד הי העולים כמס' א"ל שכמס **אלוה**
להאר לזו"ן הרמוזים בנה שכמס **אלוה** ולהמשיכו להם להחיותם
ויאיר

ויחיר אוח **א** דסם אלוה בליור יו"ך העולים עשרים ובהלטרף
 אליהם מספר **ג'** אוחיות לוח הנשארים **משם אלוה** המה
 יעלו למס' שס"ב **יוד דה ויו דה** גם יחיר אוח **ל'** דסם
 אלוה בליור כמס' **יהוה** אוחיות השורש דסם ס"ג **יוד דה**
ואו דה ובהלטרף אליהם מספר **ג'** אוחיות **אוה** הנשארים
 המה יעלו למס' מלוי דס"ג השולה עם הכולל שס **ל"ח יוד**
דא ו דא גם יחיר אוח **ן** דסם **אלוה** בליור יו"ך העולים
 ששה עשר ובהלטרף אליהם מספר **ג'** אוחיות **אלה** הנשארים
 המה יעלו למס' שס **ב"ן יוד דה וו דה**
גם יחיר אוח **ה** דסם **אלוה** בליור **דן** העולים למספר עשרה
 ובהלטרף אליהם מספר **ג'** אוחיות **אלן** הנשארים המה יעלו
 למספר שילוב הוי"ה וואהי"ה **יאההזיהה**.

אוצר החכמה

ת ו נ ש ר ם

אח"כ יכרן כאלו נפטר מן העולם ונפשו עלתה מהעשי לזירה
 ויאמר תפלת ר' נחוניא

א' אנא בכח גדלת ימינך תתיר צרורה. אבגיתין חסד
 ב' קבל רנת עמך שנבנו מהרנו נורא. קרעשמן גבו'
 ג' נא גבור דורשי יחודך כבבת שמרם. נגדיכש ת"ת
 ד' ברכם מהרם רחמי צדקתך תמיד נמרם. במרצתג נלח
 ה' תסין קדוש ברוב טובך נהר עדתך. חקבטנע הוד
 ו' יחיד גאה לעמך פנה זוכרי קדושתך. יגלפזק יסוד
 ז' שועתנו קבל ושמע צעקתנו יודע תעלושת. שקוצי"ת מל'

אח"כ יחזור יאמר בכל לילה פ' אחד מהג"ל לשלוח נפשו. יהי רצון
 מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שחצלה נפשי מזירה לעש"י פ"י שס.

אה"ח 6025

אבגיתין קרע שטן. נגד יכש. במר צתג.
 חקב טנע. יגל פזק שקוצית.

א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	השולט בזה הלילה בנ' אוחיו'
אב	קר	נג	במ	חק	יג	שק	
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ובנ' אוחיוס
גי	עש	די	רצ	במ	לפ	וצ	
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ובנ' אוחיוס
תין	מן	כש	תג	נע	זק	ית	

וע"י

וע"י שם הוי"ה בני' ר"ת בראשית ברא אלהים וכו'

א' בראשית ברא אלהים את **יְהוָה**

וע"י שם הוי"ה בני' סג"ל שבחם **יְהוָה**

ב' ויאמר אלהים יהי רקיע **יְהוָה**

וע"י שם הוי"ה בני' שב"א שבגבורה **יְהוָה**

ג' ויאמר אלהים יקוו המים **יְהוָה**

אוצר החכמה

וע"י שם הוי"ה בני' חול"ם שנת"ם **יְהוָה**

ד' ויאמר אלהים יהי מארת **יְהוָה**

וע"י שם הוי"ה בני' חיר"ק שבגלח **יְהוָה**

ה' ויאמר אלהים ישראלו המים **יְהוָה**

וע"י שם הוי"ה בני' קבו"ץ שבהוד **יְהוָה**

ו' ויאמר אלהים חולא הארץ **יְהוָה**

וע"י שם הוי"ה בני' שורק שניסוד יוהוזהו

ז' ויאמר אלהים הנה נתתי **יְהוָה**

וע"י שם הוי"ה בני' לבאות שבמלכות **יְהוָה**

והיא כלולה מכל ההויות חג"ת ונה"י אה"ח 6025

יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה

יוהוזהו

אח"כ יאמר נוסח זה בעלייה הנפש ושיך בכל לילה

עם נפשי יעלו כל הגפשות הבאים משרש נפשי ומקרוז לשרש נפשי
והבאים משרש מלבוש נפשי ומקרוז לשרש מלבוש נפשי
ונפשות (8)

(ונפשות פ' ופ' ויפרט לכל מי שירצה) וכל נפשות עמך בני ישראל את אשר אין כח בהם לעלות מעלמם ואתה האל ברחמיך הרבים בספר פניך חכסם ובלל כנפיך הסחירם מן הקלי' לבל יתאחזו בהם ^{אוצר החכמה} ואל יעכבו אותם מלעלות אל מול הדרת כבודך.

ויכין כאלו נפשו ממש פורחת ועולה פתה מהעשי' ליצירה עם כל הגפשות הנ"ל ע"י שם מ"ב דילירה הנ"ל.

אח"כ יחזור לומר פסוק א' מהנ"ל בכל לילה א' לעלות רוחו.

יהי רצון מלפניך ה' אלהיט ^{אה"י 16025} ואלהי אבותינו שתעלה נור מילירה ^{א חסד ב נבוי ג ת"ח ד נצח} לכריאה ע"י שם אבניתן ^{ה חוד ו יסוד ו סלכות} קרע שטן נגד יכש במר צתג ^{א ב ג ד ה ו ז ח ט י} חקב טנע יגל פזק שקוצית

יכסו	א ב ג ד ה ו ז	השולם כז הלילה בני אחיו'
פניהם	א ב קר נג במ חק יג שק	
יכסו	א ב ג ד ה ו ז	ובני' אותיות
רגליה'	ני עש די רצ במ לפ חז	
יעופסו	א ב ג ד ה ו ז	ובני' אותיות
ויפלו	תן מן כש תג נע זק ית	

בכח ב' שמות מ"ב דברי'

שם הא' אהיה יהו ושם הנ' אהיה אהיה ^{א ב ג ד ח ו ז}
 (וב' מ"ב אלו לא יזכירם בפה) ואלו אהי יהוה ^{א ב ג ד ח ו ז}
 דאחי"ה יח"ו.

ושם יהוה יהוה מצפץ אל אלהים מצפץ ^{א ב ג ד ח ו ז}
 יה אדני דמרנלאן

אח"כ יאמר טסח זה בעליים הגפש ורוח ושייך בכל לילס

ועם נפשי ורוחי יעלו כל הגפשות והרוחות הבאים משורשי נפשי ורוחי ומקרוכ לשורשי נפשי ורוחי והבאים משורש מלבוש נפשי ^{נחזי}

ורוחי ומקרוב לשורש מלבוש נפשי ורוחי (ונפשו' ורוחו' פ' ופ' לכל מי שירלה) וכל נפשות ורוחות עמך בני' אח אשר אין בהם כח לעלות מעלמם ואחה האל ברחמך הרבים בסחר פניך תכבם וכלל כנפיך חסדירם מן הקלי' שלא יתאחזו בהם ואל יעכבו אותם מעלות אל מול הדרת כבודך.

ויכוין כאלו נפשו ורוחו ממש פורחים ועולים עתה מיצירה לבריאה עס כל הנפשות והרוחות הנ"ל ע"י ב' שמות מ"ב הנ"ל. אח"כ יחזור לומר פ' א' בכל לילה מהו' לעלות נשמתו

ירמ"י או"א שתעלה נפשי ורוחי ונשמתי מבריאה ליכוד דנוק' קדישא דז"א דאלי' להיות לה למ"ן בעת הזווג בחלוה הלילה.

א חסד ב גבו' ג ת"ח
ע"י השם השולט בזו הלילה אבג יתץ קרע ששמן נגד יבש
ר נצח ה חוד ה' יסוד ז סלכות
בשר צתג חקב טנע יג פזק שקוצית

א ב ג ד ה ו ז
השולט בזו הלילה בב' אותיו' אב קר נג בט חק יג שק
א ב ג ד ה ו ז
ובב' אותיות גי עש די רץ בט רפ וצ
א ב ג ד ה ו ז
ובב' אותיות תץ טן כש חג גע זק ית
בכח מ"ב דמ"ה

יוד ואנ דרת הא אלף ואו אלף ואו הא אלף
יוד הא ואו הא יהוה (גם במ"ב זה יזהר שלא להזכיר בפה).

ועס נפשי ורוחי ונשמת יעלו כל הנפשות והרוחות והנשמות הבאים משורשי נפשי ורוחי ונשמתו ומקרוב לשורשי נפשי ורוחי ונשמתו והבאים משורשי מלבוש נר"ן ומקרוב לשורשי מלבוש נר"ן (ונפשות ורוחו' ונשמו' פ' ופ' לכל מי שירלה) ונפשות ורוחות ונשמות של כל עמך בית ישראל את אשר אין בהם כח לעלות מעלמם ואחה האל ברחמך הרבים בסחר פניך תכבם וכלל כנפיך חסדירם מן הקלי'

הקלי' לכל יתאחזו בהם ואל יעכבו אותם מלמלות אל מול הדרת כבודך.

ויכוין כאלו נפשו ורוחו וגשמחו ממש פורחים ועולים עתה עם כל הנפשו' והרוחו' והגשמו' הנ"ל מבר' ליסוד דנוקבא קדישא דז"א ע"י מ"ב דמ"ה הנ"ל.

אוצר החכמה 6025

בשבמר"ו

ברליל ששי יוסיף זה

אוצר החכמה

אח"כ יכוין להעלות העולמות כמו בקבלת שבת אלא ששם הוא בדבור וכאן בכונה לצד באופן זה.

להמשיך ג' ב"ן מי"ג תקוני דיקנא דא"א דעשי' לגבו' דדעת דעשי' ועולה כתר דעשי' ליסוד דילי'. אח"כ הדעת דעשי' עולה ליסוד, דילי' והכתר עולה להוד דילירה.

יוד הו הו הו
יוד הו הו הו
יוד הו הו הו

אח"כ ימשיך ג' מ"ה מי"ג ת"ד דא"א דילי' לבינה דילי' ומשם לגבורה ומשם להוד ומשם לבינה דעשי' ותעלה הבינה להוד דילי' והכתר שהיה שם לגלח דילירה.

יוד הא ואו הא
יוד הא ואו הא
יוד הא ואו הא

אח"כ ימשיך ג' ס"ג מי"ג ת"ד דא"א דבר' לחכמה דבר' ומשם לחסד ומשם לגלח ומשם לחכמה דילי' ומשם לחסד ומשם לגלח ומשם לחכמה דעשי' ותעלה חכמה לגלח דילירה והכתר שהיה שם לח"ת דילירה.

יוד הי ויו הי
יוד הי ויו הי
יוד הי ויו הי

יוד הי ויו הי אח"כ ימשיך שם ע"ב מיסוד דטק' דז"א דאלי' לגלח דילירה ששם חכמה דעשי' והס"ג שהיה שם נדחה להוד ששם בינה דעשי' והמ"ה שהיה שם נדחה לחסדים דדעת דעשי' שביסוד דילי' והב"ן יאיר בנבורות.

אח"כ ימשיך מיסוד דז"א דרך יסוד דטק' הארת ס"ח שבז"ק דילה ובדלוי'